

LIETUVOJ SUÉMĖ DAR VIENĄ KUNIGĄ

"Baltimore Sun" korespondentas lapkričio 19 d. iš Maskvos pranešė, kad saugumas suėmė kun. Joną-Kastytį Matulionį.

Lietuvių Informacijos Centro žiniomis korespondentas Antero Pietila rašo, kad "suimtas... yra apie penkiasdešimt metų amžiaus, gavęs kunigiškus šventimus kai baigė pogrindžio teologinę seminariją... Lapkričio 9-tą dieną, kai kun. Matulionis tik baigė duoti paskutinį patepimą mirštančiam vyrui, saugumas jį suėmė. Kun. Matulionis, kuris buvo saugumo stebiamas jau kelias dienas prieš areštą, buvo susijęs ir su Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika. Kronika į anglų kalbą verčia buvęs baltimoretis kun. Kazimieras Pugevičius, dabar gyvenęs Brooklyne, New Yorke.

"1976 m., kun. Matulionis buvo suimtas už Kronikinę veiklą ir buvo devynis mėnesius įkalintas KGB izoliatoriuje. Jis vėliau buvo apkaltintas apsišaukėliu, nes studijavo korespondenciniu būdu ir nebaigė oficialiosios Kauno kunigų seminarijos. "Mūsų popiežius Jonas Paulius II lankė tokią seminariją", atsakė kun. Matulionis. "Aš esu kunigas". Matulionis vienu metu ruošėsi muzikinei profesijai, bet buvo išmestas iš konservatorijos už giedojimą bažnyčioj.

"Kronika, kuri eina nuo 1972 m. kovo mėn., yra vienas iš religinio ir tautinio pasipriešinimo balsų Lietuvoj... Per tuos dvylika metų kai yra leidžiama kronika, keliolika žmonių buvo suimti už bendradarbiavimą ir jos skleidimą. Kronikos tęstinumas, net ir likvidavus sekuliarinį žmogaus teisių sąjūdį Sovietų Sąjungoj, įrodo, kad Lietuvos katalikų pogrindis sėkmingai pajėgė atremti saugumo pastangas jį infiltruoti".

LKB Kronika Nr. 64, kuri tik neseniai pasiekė Vakarų, praneša, kad Religinių reikalų tarybos įgaliotinis P. Anilionis neleido įdėti į 1984 m. Katalikų kalendorių-žinyną eilėraštį, parašytą kunigo neakivaizdininko Jono Matulionio.

Jonas Kastytis Matulionis buvo pirmą kartą suimtas 1976 m., dar jam nebaigus neakivaizdinės seminarijos. Jis buvo įkalintas devy-

Per "MŪSŲ LIETUVOS" Spaudos pietus Marytė ir Aleksandras BUMBLIAI įsirašo į Garbės Leidėjus. Nuotr. V. Tatarūnienės

riems mėnesiams už Kronikos veiklą.

Bet kratos ir tardymai tęsėsi, ypač jam baigus slaptą seminariją. 1983 spalio 11 d. į Vilniaus saugumą pakartotinai tardymui buvo iškvieistas kun. Jonas Matulionis (rugpiūčio 8 d. kviečiamas — ne nuvyko). Tardytoją Liniauską domino klausimai liečią kun. Sigitą Tamkevičių.

Keturių valandų tardyme saugumietis Liniauskas parodė kun. J. Matulioniui LKB Kronikos Nr. 52, klausdamas, kaip jį pateko jo pareiškimas, rašytas LKP CK sekretoriui Petriui Griškevičiui. Jis kaltino tardomąjį, kad būk tai pareiškime įžeidinėjęs tarybinius darbuotojus. Matulionis priminė, kad ne jis juos įžeidžia, o jie jį įžeidžia savo paskaitose, kur jį vadina apsišaukėliu, netikru, be šventimų kunigu, o Vilniaus saugumiečiai, tardydami jo pažįstamą, pavadino antitarybininku ir "svoločium". Kun. J. Matulioniui atsisakius pasirašyti po protokolu, tardytojas supykęs pareiškė, jog tokie, nepasirašę, sėdi saugumo rūsiuose. Matulionis nekaltai paklausė ar būtų galima pasimatyti su klebonu kun. S. Tamkevičium, kuris tuo metu ten sėdėjo, laukdamas teismo. Tardytojas Liniauskas atsakė: "Pasimatysi lageryje".

Kai Kybartų parapijoj kun. Jonas Kastytis Matulionis pradėjo eiti vikaro pareigas, klebonas kun. Tamkevičius buvo RRT įgaliotinis P. Anilionio įspėtas "neleisti tenkinti tikinčiųjų religinių poreikių asmeniui, pasivadinusiam kunigu, neturinčiam registracijos pažymėjimo".

Po Tamkevičiaus arešto, 1983 birželio 6 vikaras kun. Matulionis, išsiuntė pareiškimą Lietuvos prokurorui, kuriame rašė: "Visa Lietuva kun. Sigitą Tamkevičių žino kaip labai gerą, pavyzdingą ir nuoširdų kunigą... Niekuomet negirdėjau, kad kun. S. Tamkevičius būtų užsiiminėjęs tuo, kuo kaltinama — antitarybine agitacija ir propaganda... Jo pagrindinis tikslas ir rūpestis — tikinčiojo reikalai. Kas užstos tikintįjį, kai jis diskriminuojamas, jei ne kunigas? ... Todėl protestuoju prieš kun. S. Tamkevičiaus suėmimą... Jeigu nuspręsta su juo susidoroti ir nuteisti, tai prašau įkaitu leisti man už kun. S. Tamkevičių atlikti tą bausmę..."

Matulionis, gyvenęs Vilniuje prieš areštą, dar kartą pasireiškė, pasirašydamas š.m. rugpiūčio-rugsėjo mėn. Vilniaus arkivyskupijos kunigų sveikinimą J.E. Vyskupui J. Steponavičiui jo vyskupystės 29 metų sukakties proga.

LIC

SPAUDOS MĖNUO

SKAITYK IR PLATINK "MŪSŲ LIETUVĄ"

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 20.000,00

Prenumerata paprastu paštu užsieni: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 30.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncios)

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 500,00

I P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 50.000,00

mokami už skilties (Coluna) centimetraž Cr. 1.200,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

NOMENKLATŪRA
SOV. SAJUNGA VALDANČIOJI
KLASĖ

Vakary Vokietijoje gyvenantis rusų profesorius Michailas Voslenskis Stokholme padarė pranešimą apie Sov. Sąjungos valdančiąją klasę — nomenklaturą. Voslenskiui 1977 Sov. Sąjunga atėmė pilietybę, ir jis nebegalėjo grįžti į Sov. Sąjungą. Likęs V. Vokietijoje, jis, buvęs tos Sov. Sąjungos valdančiosios klasės narys, parašė knygą "Nomenklatura", nurodydamas tos klasės privilegijas ir valdymo būdus. Knyga išleista vokiečių, anglų, švedų ir greit bus išleista ir rusų kalba. Prof. Voslenskis dirba Miuncheno institute ir tyrinėja Sov. Sąjungos valdymo sistemą.

Ką reiškia žodis "nomenklatura"? Nomenklatura yra valdančiųjų asmenų Sov. Sąjungoje sąrašas, arba perkeltine prasme ja pažymi visus, kurie priklauso valdančiai klasei ar grupei. Ši valdančioji grupė Sov. Sąjungoje pradėjo kurtis jau prieš Lenino mirtį ir įsigalėjo Stalino laikais. Pagal Voslenskio apskaičiavimus dabar šiai klasei priklauso apie 750.000 žmonių — visi kompartijos ir valstybės vyresnieji darbuotojai, tautos menininkai, mokslininkai, kariuomenės vadovybė, KGB tarnautojai ir t.t. Nomenklatura yra parazitinė, neekonomiška valdžios grupė, kurios veikla neduoda jokių vaisių, bet priešingai, būdama privilegijuota, išnaudoja tautas visose socialistinio realizmo šalyse.

Nomenklaturai valdžia yra politinė, ir ji kontroliuoja šalies produkciją, pasisavina sau produkcijos pelną, paskirsto pagamintus gaminius pagal savo nuožiūrą, labiau-

siai stiprinant kariuomenės ir politikos jėgas, visai neatsižvelgdama į tautos reikalus. Nomenklatura išnaudoja pavergtą tautą.

Joks nomenklaturai darbuotojas netiki Lenino idėjoms — nei Stalinas, nei Malenkovas, nei Chruščiovas, nei Brežnevas jomis netiki ir netikėjo. Netiki ir Andropovas. Lenino idėjos, kurias garsina valdžios pareigūnai, laikraščiai, yra tik tušti žodžiai, kad apgaudintų pavergtas tautas. Nomenklaturai žmonės gyvena kitokį, privilegijuotą gyvenimą, negu jai pavergtos tautos. Ši valdančioji klika turi savo ypatingas slaptas krautuves, kur gali nusipirkti šiaip krautuovėse neparduodamas prekes, turi savo atskiras ligonines su gerais gydytojais ir vaistais, poilsio namus, turi visuomet rezervuotas vietas traukiniuose, léktuvuose, viešbučiuose ir daug kitų privilegijų, nekalbant apie algas, kurios yra daug didesnės, negu šiaip darbininkų algos.

Kodėl tauta neprotestuoja prieš tokią išnaudotojų klasę? — klausia prof. Voslenskis ir tuoj paaiškina, kad protestai yra kaip ir negalimi, nes jie paprastai yra kruvinai numalšinami, kaip tai matėme dabar Lenkijoje, Vengrijoje 1956 metais ir Čekoslovakijoje 1968 metais. Taip pat ir visi streikai Sov. Sąjungoje, kaip juos aprašo Solženicinas, buvo žiauriai jėga numalšinti. Nomenklatura laiko nuolatinėje baimėje savo pavergtas tautas, o užsienį bando įbauginti kariška jėga. Kadangi nomenklatura už savo veiksmus nėra atsakinga prieš įstatymus, kuriuos ji pati išleidžia, tad kiekvienas, kuris bando pakelti savo balsą ir protestuoti prieš neteisybę, yra laikomas tautos prieš

ar silpnapročiu ir uždaromas, ka lėjimą ar psichiatrinę ligoninę. Tad prof. Voslenskio manymu kol kas nėra jokios galimybės nuversti šios nomenklaturai, bet ji sensta ir kaip išmirštančioji klasė su laiku išnyks, suirs viduje. Nomenklatura baiminasi tik tada, kada jai prieštaraujama. Vakarai neturi rodyti baimės, bet griežtai protestuoti Sov. Sąjungos grąšinimams ir demaskuoti jų suktus metodus, sako prof. Voslenskis.

Drg. T~

L I E T U V A
LIUDAS DAMBRAUSKAS
NUTEISTAS VILNIUJE

Gauta žinia iš Lietuvos, kad Liudas Dambrauskas buvo nuteistas 3 — 1/2 metams griežto režimo lageriu ir 2 metams tremties už antitarybinę veiklą ir agitaciją pagal Baudžiamojo Kodekso 68 str., nors trūko "kaltės" įrodymų. Jo teismas įvyko š.m. spalio 1 — 3 dienomis Vilniuje.

Lietuvių Informacijos Centras anksčiau pranešė, kad Dambrauskui buvo uždėtas namų areštas po 1984 m. kovo 20 d. įvykusios namų kratos. Kratos metu saugumiečiai konfiskavo Dambrausko mašinėlę rašytus atsiminimus iš Stalino laikų kalėjimo bei priverčiamųjų darbų stovyklos.

Vėliausiomis Lietuvių Informacijos Centro žiniomis teisme dalyvavo Dambrausko keturi vaikai ir žmona. Dambrauskui pasakius savo baigiamąją kalbą, jis susmuko. Tuoj visi išlakstė iš teismo salės, išskyrus šeimą. Dambrausko sveikata labai pablogėjo nuo rugpiūčio mėn. Balandžio mėn. jį ištiko širdies smūgis nuo kasdieninės įtampos: saugumas jį nuolat tardė ir grasino. Ligoninėj taip pat patirta, kad Dambrauskas serga džiova.

Draugai ir giminės bijo, kad Dambrauskas dėl silpnos sveikatos neišlaikys nė 3—1/2 metų bausmės. Jis dar spalio vidury buvo laikomas Vilniaus kalėjime.

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA
GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V.
ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ.

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquita, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206
V. Prudente - Fone: 273-6696

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ

SENIAU IR DABAR

Stasys Vancevičius

(tęsinys iš praeito nr.)

Iš paskelbtų 41 kandidato į Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Tarybą, aiškiai matyti, kad 1958 metais lietuvių kolonija buvo pasiekusi tvirtos vienybės. Visi lietuviai buvo įsitikinę, kad tuo laiku vyravo tolerancija, susiklausymas ir tada niekam į galvą neatėjo, kad greitai vėl iškils nesusipratimai, intrigos ir kiti negalavimai, kurie ilgainiui prives prie taip gražiai suorganizuotos Brazilijos Lietuvių Bendruomenės, neišvengiamo žlugimo.

Bet apie tai vėliau...

1958 m. Rugpiūčio 10 d. "Gintaro" žurnale (taip pat ir "Mūsų Lietuvoje") buvo paskelbta, kad rinkimai į Brazilijos Bendruomenės Tarybą įvyks 1958 metų Rugpiūčio 24 dieną. Į Tarybą bus renkamas 21 atstovas iš 41 išstatytų kandidatų. Buvo nurodytos vietos, kur balsuotojai galėtų įteikti savo balsus. Centralinė vieta, kurioje viešai bus skaitomi balsai buvo Dr. V. Kudirkos vardo rūmai, rua Lituania nr. 67 (Mokojė). "Gintaro" žurnale dar buvo pridėtas komentaras, kad "Lietuvių susidomėjimas tais rinkimais yra labai didelis ir manoma, kad balsuos gana didelis skaičius mūsų tautiečių".

Balsavimams sėkmingai praėjus 1958 metais Rugsėjo mėnesį "Mūsų Lietuvoje" ir žurnale "Gintare" buvo paskelbti rinkimų rezultatai, kurie taip skambėjo:

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Tarybos Rinkiminės Komisijos

P r a n e š i m a s

Rinkiminė Komisija suskaičiavusi atsiųstus balsus rado, kad balsavo 1654 asmenys. 4 balsai atėjo pavėlavę. 6 rasti tušti ir 6 neužskaityti. Patikrinus teisėtus-1582 balsus rasta, kad pagal balsų daugumą į Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Tarybą išrinkta:

1. Kun. Juozas Šeškevičius	807	
		balsų
2. Kun. Pijus Ragažinskas	767	"
3. Ambrozevičienė Albina	678	"
4. Baužys Juozas	578	"
5. Žibas Alfonsas	551	"
6. Remenčienė Marija	540	"
7. Matelionis Juozas	532	"
8. Dr. Eliziejus Draugelis	522	"
9. Lukoševičius Juozas	522	"
10. Čiuvinas Juozas Kap.	520	"
11. Remenčius Stasys	513	"
12. Antanaitis Jonas	510	"
13. Mošinskienė Halina	508	"
14. Jodelis Jonas	502	"
15. Vinkšnaitienė Magdė	496	"
16. Stonis Antanas	489	"
17. Dr. Skadas Bronius	486	"
18. Jurevičius Stasys	481	balsų
19. Bumblis Aleksandras	474	"
20. Vancevičius Stasys	460	"
21. Karpavičius Juozas	455	"

Pirmaisiais kandidatais liko:

22. Navickas Vygaudas	447	"
23. Valavičius Jonas	438	"
24. Bačelis Zenonas	435	"
25. Bratkauskas Jonas	428	"

Rinkiminė Komisija

1. Boguslauskas Aleksandras
2. Gorauskas Algirdas
3. Stasiulionis Norbertas
4. Vancevičius Stasys

5. Antanaitis Jonas

Šia proga noriu perspausdinti trumpą pranešimą iš "Gintaro" nr. 11 (1958 m. Rugsėjo mėn.):

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Tarybos Prezidiumas: Valdyba ir Revizijos Komisija

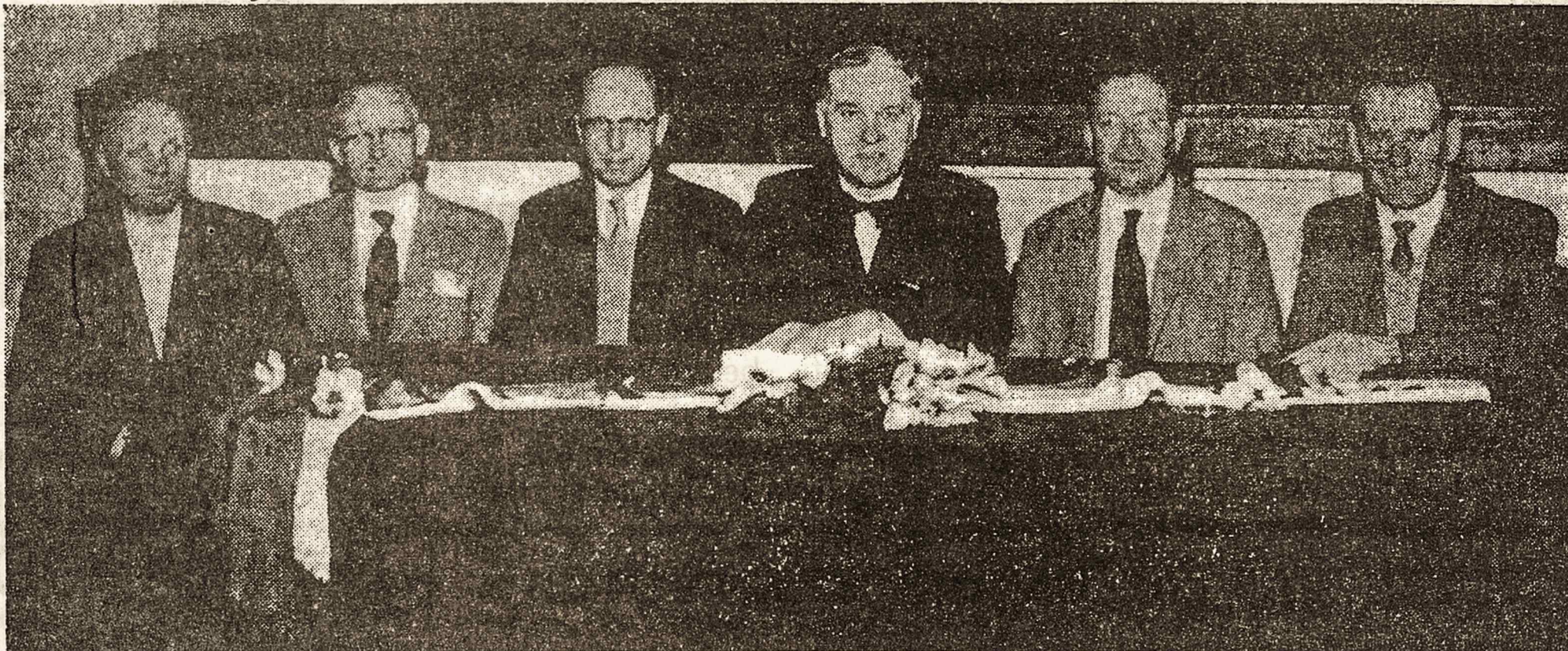
Rugsėjo 8 dieną Mokos lietuvių mokyklos salėje įvyko pirmasis BL Bendruomenės Tarybos posėdis, kuriame dalyvavo 19 išrinktų narių (trūko kleb. kun. Ragažinsko, kuris dabar yra Š. Amerikoje ir Dr. Skado, kuris neatvyko). Posėdį atidarė Org. Komiteto pirmininkas A. Stonis. Kun. J. Šeškevičius perskaitė Vysk. V. Brizgio invokaciją (ją spausdiname atskirai). Į dienos prezidiumą buvo pakviesti to komiteto pirmas, vice-pirm. p. A. Boguslauskas, pirmin. ir p. H. Mošinskienė, sekret. O Komiteto pirm. p. A. Stonis padarė trumpą pranešimą apie nuveiktus darbus ir linkėjo sėkmės išrinktai Tarybai.

Toliau slaptu balsavimu buvo renkamas Tarybos Prezidiumas, Valdyba ir Revizijos Komisija. Į Prezidiumą 3 metams išrinkti:

Pirmininkas Dr. Eliziejus Draugelis, Vice-pirmininkas p. M. Remenčienė, Sekretorius H. Mošinskienė.

BLB Valdyba: Pirmininkas Jonas Antanaitis, pirmas vice-pirmininkas kun. Pijus Ragažinskas, antras vice-pirmininkas Jonas Jodelis, pirmas sekretorius p. Stasys Vancevičius, antras sekretorius p. Stasys Jurevičius, pirmas išdininkas p. Juozas Baužys, antras išdininkas p. Juozas Lukoševičius.

Revizijos Komisija: Kun. Juozas Šeškevičius, p. Albina Ambrozevičienė ir p. Alfonsas Žibas.

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Centro Valdyba. Iš dešinės į kairę sėdi: išdininkas Juozas Baužys, pirmas sekretorius Stasys Vancevičius, pirmininkas Jonas Antanaitis, antrasis vice-pirmininkas Jonas Jodelis, antrasis išdininkas Juozas Lukoševičius ir antrasis sekretorius Stasys Jurevičius. Trūksta pirmo vice-pirm. Kleb. kun. Ragažinsko.

KOVA UŽ SPAUDĄ (2)

JUOZAS ŽYGAS

Visas spaudos draudimo laikotarpis, tai buvo kovos ir užsigrūdinimo perijodas. Jis išugdė kovotojus ir vadus. Žinoma, jeigu nebūtų reikėję energijos eikvoti tai kovai vesti, tai energija būtų buvusi panaudota kultūrinei plėtotei. Spaudos draudimas kultūrinę raidą gerokai pristabdė, tačiau nepajėgė jos užgniaužti.

Iš pradžių vysk. M. Valančius nėjo į atvirą kovą su caro valdžia, bet jis stengėsi kur galėjo nevykdyti ar prasilenkti su potvarkiais.

Vėliau jau jis išėjo maždaug į atvirą kovą su caro valdžia, rusinimu ir pravoslavizmu.

Žinodamas, kad jo vieno jėgų neužteks visus darbus atlikti, jis stengėsi apie save suburti gabesnius kunigus. Daugelis lietuvių kunigų buvo išmėtyti po Rusijos plotus. Įvairiais būdais jis stengėsi juos susigrąžinti į savo vyskupiją. Ypatingą dėmesį jis skyrė tiems, kurie parašydavo liaudžiai skirtą lietuvišką knygutę. Taip pat jis stengėsi į mažiau reikšmingus postus nustumti karjeristus ir valdžios pataikūnus.

Taip pat, gal jam turėtų būti priskirtas sumanymas, kaip bent dalinai apeiti spaudos draudimą. Žandarai dažnai žmones kratydavo, prie bažnyčių tikrindavo ir atimi-

nėdavo maldaknyges. Jeigu kas ką rasdavo slapta spausdintus spausdinius, tai tokie būdavo areštuojami ar po teismus tąsomi. Kad to išvengus, leidiniai buvo spausdinami su senomis išleidimo datomis. Tokiu būdu labai populiarūs šventųjų gyvenimai, "Žiwataj Szwętuju, tu, kuriu vardajs žemayczyey už wis gieb wadintis" išleisti 1858 m., per spaudos draudimo perijodą pakartotinai buvo atspausdinti septynis kartus. Taip pat "Szwentos Giesmės" buvo beveik kasmet perspausdinamos.

Kovai prieš rusinimą ir pravoslavimą Valančius pradėjo naudoti boikotą. Įvairiais jam prieinamais būdais jis ragino žmones boikotuoti valdžios steigiamas mokyklas. Tas boikotas buvo gan sėkmingas, daugelį tokių pradžios mokyklų telankė rusų kolonistų vaikai, lietuviai vaikus slapta namuose mokė įvairių "daraktorių" pagalba. Kaip tas boikotas buvo sėkmingas toks faktas apie tai parodo: 1885 m. Grinkiškio mokykla veikė turturėdama tik vieną mokinį, o ir tas buvo mokytojo vaikas.

Čia tenka pastebėti, kad Valančius pirmoje eilėje kovojo prieš pravoslavizmą. Todėl jis lenkiškumo jeigu nerėmė – tai prieš jį ir nekovojo. Jis buvo vyskupas, tad pirmoje eilėje jam rūpėjo kova už religiją.

Valančiui suorganizavus knygų spausdinimą Prūsų Lietuvoje, taip pat reikėjo suorganizuoti ir jų pristatymą bei platinimą. Jis susiekė su patikimais pasienio kunigais ir taip pat su kontrobandininkais. Jų pagalba buvo pradėta masiniai gabenti spausdinius į Lietuvą. Per trumpą laiką tos knygos pasiekė ir užplūdo tolimiausius Lietuvos kampus. Paskui išsivystė platus tikrų knygnešių tinklas. Rusams pradėjus už knygas griežtai bausti, be to, pagautuosius žiauriai mušti, kontrobandininkai neberizikavo jų gabenimu.

Atsirado žmonės idealistai, kurie

nežiūrint jokios rizikos užsiėmė knygų gabenimu, tokie jėjo į mūsų istoriją knygnešių vardu.

"Iš Valančiaus knygnešių kai kurie mums yra žinomi: buvę tai, Raguvos (Pan. ap.) seniūnijos valstietis Stasys Račiukas, Raseinių ap. bajoras Simonas Kulakauskas; jiedu 1871 m. ištremti į Sibirą; valstietis Rukuiža, Jurgis Bieliakas-Bielinis ir Julius Steponkevičius iš Lietuvos. Jie nešiodavę į Tilžę Valančiaus rankraščius, pinigus už spausdinamas ten knygas, parnešdavę knygų ir t.t. Šie keturi vyrai, arba kai kurie iš jų šį darbą dirbę betarpiškai su Valančium. Be ne ir bus tai mūsų pirmieji knygnešiai. Iš Valančiaus gadynės mums žinomi ir kiti knygnešiai bei knygų platintojai, bet ar jie buvo betarpiškai Valančiaus knygnešiais – mums tai nežinoma. Tačiau ir jie darbą darę neabejotinai paties vyskupo betarpiškai ar kitų įkvėpti.

Valančiaus knygnešiai besidarbuodami susilaukė "Aušros" ir žinoma, naujų knygnešių. Taigi knygnešystė be jokios pertraukos tęsėsi nuo Valančiaus laikų iki spaudos atgavimo. (P. Ruseckas, knygnešys psl.7).

Knygoms pradėjus plūsti į kraštą, caro valdžia susirūpino ir pradėjo aiškinimą bei persekiojimą. Policijai pradėjus aiškinti, atsiradus lietuvių tarpe informatorių ir išdavikų, policija teisingai nustatė, kad vyriausias organizatorius yra vysk. M. Valančius. Tačiau jokių įrodymų neturėjo, padarius jo bute kraštą – taip pat jokių įrodymų nerado. Tad turėjo tik įtarimus, bet bylos kelti negalėjo.

Kova už savo spaudą pareikalavo daug aukų, prasidėjo areštai ir trėmimai. Pirmoji auka buvo knygnešė ir knygų platintoja Karolina Lačiauskaitė, kuri buvo areštuota Grudzčiuose 1869 m. Po to sekė pirmoji didesnė byla 1870-71 m., buvo teisiami 9 kunigai, vienas valstietis ir vienas bajoras (jau minėti Račiukas ir Kulakauskas). Jie buvo kaltinami, kad būdami Valančiaus suagituoti jie gabeno ir platino knygas. Šios bylos pasėkoje 8-ni iš jų buvo išsiųsti į Sibirą ar Rusijos šiaurę. (Bus daugiau)

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ

Rinkimams pasibaigus buvo iškelta keletas pasiūlymų bei sumanymų ateities veiklai. Toliau "Gintaro" Redaktorius Org. Komiteto vardu, padėjo p. Prof. Stoniui už sėkmingai pravestą Bendruomenės organizavimo darbą. P. Prof. A. Stoniui šio mėn. 16 d. išvykstant apsigyvenimui į Meksiką. P. Kap. J. Čiuvinskui pasiūlius, jis buvo išrinktas BL Bendruomenės pirmuoju garbės nariu.

Posėdis praėjo jaukioje ir draugiškoje nuotaikoje.

(Bus daugiau)

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE ML PRENUMERATĄ ?
2. AR NETURITE GIMINIŲ – DRAUGŲ, KURIEMS GALĖTUMĖTE UŽSAKYTI M.L. ?

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS – Adesivos

SKYDELIUS su grandinėmis

Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

NEBIJAU MIRTI UŽ SAVO AUKLĒTINIUS

Salezietis kun. Antanas Perkumas, Popiežiškosios Lietuvių Misijos direktorius Venezueloj, jau baigia, nors šlubuodamas, drąsiai peršokti 75 savo gyvenimo metų slenkstį.

Idealistas, misionierius, visą savo gyvenimą pašventęs kitiems.

Čia jis prisimena vieną iš savo pergyvenimų Hong-Konge (Kinijoje, anglų kolonijoje), kurio pasekmes gyvai jaučia dar ir dabar. Tatai atpasakoja kiniečiams, kurie paprašė kilnaus jo paliudijimo, minėdami jo mokyklos Aberdeene, Hong-Konge, 50-metį.

Šiuo norime ir mes pagerbti šį kilnųjį Žemaitijos sūnų, didelį altruizmo ir Kristaus meilės pavyzdį jo 75 metų amžiaus proga. (Red.)

Tai buvo 1942 m. gruodžio 8 diena, kai Aberdeen Technical School — Saleziečių Mokyklos vadovybė gavo iš militarinės valdžios įsakymą per 24 valandas apieisti mokyklos patalpas, pavedant jas Hong-Kongo Raudonojo Kryžiaus vadovybei.

Turėjome virš 300 pataisai valdžios pasiūstų berniukų. Mokyklos personalui buvo pasiūlyta saugi ir patogi vila, o mokiniai turėjo grįžti pas tėvus ar globėjus. Tam reikalui valdžia atsiuntė kelis autobusus. Didesnioji berniukų dalis buvo lengvai perkelta, bet apie 1/3 jų neturėjo nei tėvų nei globėjų. Mokyklos personalas negalėjo jų apieisti. Reikėjo rasti išeitį. Esant karo stoviui, niekas nenorėjo jų priimti.

Vienas kunigas salezietis (kun. Wong), vienas broliukas salezietis ir aš pats pasidrasinę nusivedėm berniukus į netolimą Taiku kalno slėnį, kur buvo pradėta ruošti pabėgėliams tam tikros patalpos.

Mokyklos direktorius, būdamas anglas, buvo paimtas kaip kariuomenės kapelionas, o kunigai, vice-direktorius ir mokslo reikalų vedėjas, jausdamiesi silpni sveikatoj, negalėjo prisiimti vaikų gelbėjimo atsakomybės. Broliukas buvo paimtas į kariuomenę. Jis taip ir dingo be žinios. Kun. Roozen, būdamas olandų tautybės, nusivedė būrelį pačių mažųjų pas savo tautiečius olandus. Ir taip didesnioji dalis pasiliko su manim beveik vienu. Nekurie iš didesniųjų auklėtinių su noru ir drąsa man padėjo tvarkyti einamuosius reikalus.

Minėtame slėnyje išbuvome laimingai apie 10 dienų. Tačiau netrukus japonai pradėjo bombarduoti kai kurias miesto dalis. Arti-

nosi pavojus ir mums. Buvome perdidelė grupė vienoj vietoj. Turėjome bėgti, Bet kur? Pasiidalinę į mažesnes grupeles, nusprendėme eiti į mažiau pavojingas vietas. Pasirinkęs keletą drąsesnių paauglių, pasilikau ant vietos saugoti dar turimą maistą ir asmeninius reikmenis.

Tą pačią naktį japonų kariuomenė, sunaikinusi anglų ir kanadiečių karines jėgas sąsiauryje, įžėrgė į Hong-Kongo salą ir anksti iš ryto artinosi prie mūsų stovyklavietės.

Auštant, sugulę palapinėj, su baime klausėmės šaudymosi triukšmo. Po kokių 2-3 valandų pasidrasinę išlindau pirmas iš palapinės ir, atsirėmęs į palapinės duris, stebėjau kaip japonų kareiviai žygiavo tolimesnio kalno viršūne. Jie negalėjo mūsų matyti. Bet staiga pasirodė mažas būrelis kareivių gana arti mūsų stovyklavietės. Atsistojęs daviau ženklą, kad mes ne kareiviai, mes neginkluoti, kad į mus nešautų. Bet jie be niekur nieko atsuko į mus kulkosvaidžius ir paleido keletą šūvių. Jų vienas man pataikė į koją. Man sukritus ant žemės, jiems atrodė, kad nesu pavojingas, tai taip ir nuėjo sau.

keletas vyrų ir nešė mane į savo buveinę.

Vos tik pasiekėme kelią, pasirodė kitas būrelis kareivių, iš kurių vienas paleido į mus du šūvius — ir abu pataikė į mane nešantį Mr. Bell. Mums sukritus, du sveikieji buvo surišti ir nuvesti nežinia kur.

Po kokios valandos laiko pasirodė visas pulkas ginkluotų kareivių. Nekurie nustūmė mudu į griovį ir nuėjo toliau. Mr. Bell, kiek atsigaivinęs, nušliaužė iki netolimo garažo, ir aš paskui jį. Ten begulint man pasirodė, kad jau nebus kas galėtų mane išgelbėti. Sukaupęs visas jėgas, mėginau su šiaudu pamirkytu į dar lašantį kraują parašyti kiniešiai:

“Nebijau mirti už savo mokinį”.

Berašant pritrūko kraujo. Apal-pau. Kai po kiek laiko atsibudau, pasijutau paguldytas Vilos salėje, japonų kareivių globoje.

Po trijų dienų kun. G. Roozens, broliukas Marcos ir keletas paimtų į nelaisvę indų kareivių surado mane pusgyvį. Pasodinę ant tam tikros kėdės, nunešė į netolimą svetimtaučiam skirtą koncentracijos lagerį Nort Point.

Kun. ANTANAS PERKUMAS nuotraukos kairėje su savo kинietukais Honk-Kong'e.

Kraujui nutekėjus, pradėjau alpti. Vaikinai, tai pastebėję, nusi-gando. Vienas jų, dar nekrikštytas, maldavo krikšto. Iš netolimos pelkės atnešė batų pasisėmęs truputį drumzlino vandens — ir buvo pakrikštytas. Gavęs krikštą, susijaudinęs tarė: “Dabar nebebijau mirti”.

Po tam tikro laiko, apstojus šaudymuisi, vienas jaunuolis, pasidrasinęs, nubėgo į netolimą kitą vilą prašyti pagalbos. Tuoj atbėgo

RESTORANAS

VIKTORAS LUKAVIČIUS
Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS
Rua Espirito Santo, 118 - Tel. 441.6846
SÃO CAETANO DO SUL

Gruodžio 26, pasibaigus karui, patekau į Hong Kongą seselių prancūzių ligoninę. Visa ligoninė buvo perpildyta ligoniais-sužeistaisiais. Mane, kaip kunigą, paguldė ant žemės, prie altoriaus. Tenai kas rytą atvažiuodavo sunkvežimiai ir išveždavo po kelias dešimtis lavonų ar dar pusgyvių, sudeginimui. Tokiu ir mane palaikė. Ir jau buvo bebėdą ir mane mesti į bendrą vežimą. Pradėjau, kiek galėdamas, šaukti, kad aš gyvas. Anie mane paliko sakdami: Dar gulėk, ateisime rytoj. Visą dieną ir naktį išbuodėjau nemigęs iš baimės, kad mane nepaimtų bemiegantį ir neišvežtų pusgyvių sudeginimui. Bet vežikų daugiau nemačiau.

Gydytojai buvo nusprendę pjauti koją, nes matė gangrenos pavojų. Tačiau negalėjo tuoju tokia operacija daryti, nes buvau persilpnas ir dar susirgęs tifu. Viena japonė, garsi masažistė, sužinojusi mano atvejį, užtikrino, kad jina gali išgelbėti mano koją jos turimais vaistais ir masažais. Taip ir buvo. Po 5 mėnesių galėjau aplėisti ligoninę. Tačiau anas gydytojas, nustebeš, pasakė: "But in the end of your life you will remember the accident". — Savo gyvenimo pabaigoj turėsi prisiminti, kas atsitiko".

Patekęs į Salesian Missionary House, kur kun. P. Urbaitis buvo likęs kaip sargas, radau nedidelį būrelį išgelbėtų berniukų. Tai buvo didelė šventė.

1945 metais, pasibaigus pasauliniam karui, grįžo iš Anglijos Kolonijos vyriausybė. Panorėjo atsiųsti tiems, kurie buvo pasilikę Hong Konge ir dirbo labdaros darbu. Į tokį skaičių pakliuvau ir aš. Man buvo pasiūlyta tam tikra dekoracija. Tačiau aš tuo nepasitenkinau. Prašiau, kad valdžia duotų reikalingą žemės sklypą, ant kurio padėtų pastatyti neturtinigiems vaikams erdvius namus. Prašymas buvo priimtas. 1952 m. įvyko oficialios "Casa Don Rinaldi" įkurtuvės, po kurių gavau iš savo Vyresniųjų leidimą vykti Europon poilsiui. Šiandien tuose na-

Stasys Vancevičius

MANO ĮSPŪDŽIAI IŠ LIETUVIŲ SAJUNGOS BRAZILIOJE VISUOTINO NEPAPRASTO NARIŲ SUSIRINKIMO

Jau daug laiko, kai man neteko dalyvauti Lietuvių Sąjungos Brazilijoje narių susirinkimuose. Šį kartą S-gos pirmininko Aleksandro Bumblio pakviestas, dalyvavau paskutiniame nepaprastame susirinkime.

Stiprus lietus ir audra žymiai sutrukdė šį susirinkimą. Bet vis tik sugužėjo nemažas skaičius S-gos narių, nors ir nebuvo pasiektas reikalingas kvorumas. Susirinkime dalyvavo 72 nariai, iš, berods, apie 160 esančių narių.

Svarbiausias susirinkimo punktas buvo naujųjų įstatų projekto svarstymas.

Visada galvojau, kad Lietuvių Sąjunga Brazilijoje yra viena iš lietuviškiausių organizacijų mūsų kolonijoje. Ir čia kaip tik teko labai nusivilti. Kada po ilgokos pertraukos prasidėjo susirinkimas, jis buvo prarastas ištiesai portugalų kalba. Nepatyriau, ar ir kituose Sąjungos daromuose susirinkimuose taip pat vartojama tik portugalų kalba. Kiek žinau Brazilijoje veikiantieji įstatymai nedraudžia susirinkimuose ar pobūviuose vartoti savo gimtąją kalbą. Kieno iniciatyva buvo įvesta portugalų kalba į S-gos susirinkimus, neteko patirti.

muose apie 1000 neturtingų berniukų gauna kultūrinį bei moralinį aprūpinimą.

Dabar, gyvenimo sūkurių nublokštas, esu Venezueloj ir dirbu Lietuvių Katalikų Misijos darbu; tačiau, reikalui esant, neatsisakau prisidėti ir prie kiniečių veiklos.

Čia, kuo greičiau artinus prie gyvenimo galo, tuo labiau prisimenu skaudų įvykį Taiku kalno slėnyje. Džiaugiuosi tačiau, kad turėjau progos ne vien ašaromis ir prakaitu, o ir kraujo lašais apilaistyti pirmuosius mano kunigystės metus.

Kun. Antanas Perkumas, SDB

Kas skaito lietuviškus laikraščius, išeinančius ne okupuotoj Lietuvoj, gerai žino kiek lietuviška spauda jaudinasi dėl bolševikų brukamos rusų kalbos net vaikų darželiuose.

Bolševikas okupantas deda visas pastangas kuo greičiau surusinti Lietuvos visuomenę okupacijoje.

Lietuviai išivieniai, gyvendami laisvame pasaulyje, taip pat turi didelių problemų su nutautėjimu. Bet čia ne prievarta, bet gyvenimo aplinkybės dirba mūsų lietuviškos kalbos nenaudai.

Besvarstant naujųjų įstatų projektą teko girdėti daryta portugalų kalba išsireiškimus, kurių negalima pateisinti. Lietuvių Sąjunga Brazilijoje šiuo metu prižiūri ir globoja jos turtą, kuris buvo įgytas dar tada, kada Lietuva buvo Nepriklausoma valstybė. Ir reikia pripažinti, kad anais laikais niekas tiek daug nesirūpino Brazilijos lietuviams, kaip pirmasis ir paskutinis Lietuvos Respublikos prezidentas Antanas Smetona. Visi gerai žino me dar iš anų laikų, kad lėšas rūpino užsienyje gyvenantiems lietuviams Lietuvos Vyriausybė, kuri rėmė Draugiją Užsienio Lietuviams Remti. Toji Draugija savo jokių pajamų neturėjo ir visi pinigaiėjo iš valstybės išdo.

Lietuvių Sąjunga Brazilijoje, nuo pat jos įsikūrimo prieš penkiasdešimt su viršum metų lietuvių kolonijoje, buvo kaip lietuviškos skleidėja. Jos nukrypimas į nutautėjimo pusę, man atrodo, kad nėra nei pateisinamas, nei reikalingas. Išėjau iš šio susirinkimo didžiai nuliūdęs ir nusivylęs. Sutikęs tokį didelį būrį lietuvių, su kuriais ir man teko dirbti lietuviškos išlaikymo dirvoje, susidarė tikrai nemalonus įspūdis. Nenoriu čia savo pastabose ką nors smerkti ar kelti priekaištus. Atrodo, kad čia bus tik nesusipratimas ir ne bloga kieno nors valia. Brazilijos lietuviai, atrodo, kad dar turi daug pajėgų, kad lietuviškos augtų ir klestėtų ne tik Lietuvių Sąjungoje Brazilijoje, bet ir visoje mūsų kolonijoje.

Išgirdęs įvairių išsireiškimų, liečiančių naujųjų įstatų projektą, neturėjau progos įsigilinti plačiau į jo prasmę, kiek jis yra pritaikintą S-gos aplinkybėms.

Prieš daugelį metų, kada man teko eiti Lietuvių Sąjungos Brazilijoje sekretoriaus pareigas, su A. A. buvusiu Lietuvos Konsulu

AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS SPAUDOS IŠLAIKYMO

Geriausia dovana:

GIMTADIENIŲ VARDINIŲ METINIŲ PROGA

UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS – DRAUGAMS – PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų – visus metus

Aleksandru Poliškaičiu, suprojektavome tos organizacijos įstatų projektą. Studijavome tuos įstatus savo gimtoje kalboje ir tik vėliau išvertėme į portugalų kalbą. Ar buvo tie įstatai tobuli ir pritaikinti tada veikusioms aplinkybėms, dabar sunku paakyti, bet jie buvo taikinti tuometinėms aplinkybėms.

Man atrodo, kad ir dabar Lietuvos Sąjunga Brazilijoje turėtų suprojektuoti tuos įstatus savo gimtoje kalboje, prisitaikinti prie dabar esamų aplinkybių, ir tik vėliau išversti juos į portugalų kalbą.

Tikiuosi, kad S-gos nariai gal man dovanos už čia pareikštas pastabas, kurias iššaukė mano toks jau lietuviškas nusistatymas, ten kur gresia lietuviškos išlaikymo aplinkybės.

Susirinkimui užsibaigus, sąjungiečių moterų iniciatyva buvo suruoštos labai gražios vaisės prie papuošto stalo.

Baigdamas savo pastabas negaliu užmiršti Brazilijos Lietuvos Sąjungos išdininkės, ponios Albinos Ambrozevičienės, kuri susirinkime pažymėjo, kad Sąjunga šiuo metu turi keletą desėtkų milijonų kruzeirų "na caderneta de puopanča" ir yra išleidusi apie penkis milijonus kruzeirų Dr. J. Basanavičiaus rūmų remontui Vila Anastazijoje, kurie dabar yra išnomuoti metams laiko.

Valio., nepailstamai S-gos išdininkei, kuri jau daugelį metų taip sėkmingai vadovauja Sąjungos lėšoms.

TREJOS KAZIMIERINĖS PAMALDOS PAJŪRIUOSE

Praeitą šeštadienį (XII.1), 19:30 val. Ponta da Praia, Aparecida parapijos bažnyčioje, Santos, įvyko pamaldos už Lietuvą, sausakimšai žmonėmis pilna šventovė.

Sekmadienį (XII.2) buvo 8:30 val. kitos pamaldos Šv. Pauliaus bažnyčioje, José Menino rajone, taip pat, Santos.

To pačio sekmadienio 18 val. buvo suspėta ir į Suarão, prie Itanhaém, kur Sion bažnyčioje, taip pat buvo pagarsintas Šv. Kazimieras ir pasimelsta už pavergtą Lietuvą.

MIŠIOS

ANTANAS MAJUS, gyv. Guarujá, "Europa Hotel" savininkas, nuoširdžiai kviečia gimines ir bičiulius prisiminti maldoje jo tėvelius, o jei galima dalyvauti Šv. Mišiose, kurios bus atlaikytos šio mėn. 16 dieną, 8 val. Šv. Kazimiero koplyčioje.

Visur buvo išdalinti jubiliejinių metų lapeliai.

Pamaldų laikytojas ir kalėdotojas, kun. Petras Urbaitis nuoširdžiai dėkoja poniai Marijai Locikienei ir jos sūnui Juozui, aviacijos mechanikui, už globą Ponta da Praia rajone, o ponams Stepoinaičiams už pamaldų organizavimą José Menino baire.

Nuoširdus ačiū poetui Klemenšui Jūrai ir poniai Reginai už lietuvišką vaišingumą Suarão mieste.

Ponios Damutės Čepienės vadovybėje buvo skubiai aplankyti veik visi São Vicente, Biquinha apylinkės lietuviai.

Kun. Antano Saulaičio tetutė Halina Petraitienė, suorganizavo kalėdojimą Guarujá saloje.

Vėlesniam laikui buvo atidėtas kunigo lankymasis Boqueirão, Itanhaém, Perube vietovėse.

Palaimintų Kalėdų ir 1985 višiemis parapijiečiams — aplankytiems ir dar neaplankytiems.

ESTAS — MENO KONKURENTAS

Dar vienas kūrinys buvo įteiktas "Mūsų Lietuvos" redakcijai šv. Kazimiero paveikslų konkursui. Ne-

mažo dydžio rémuose matosi šventojo gimtoji vieta, Vilniaus miesto — katedros ir pilies siluetai ir dabartinė šventojo palaikų vieta. Pats šv. Kazimieras nupieštas jaunuolis, padėjęs į šalį kario šarvus ir karalaičio karūną, meldžiasi.

Paveikslų autorius — lietuviams pažįstamas estas Robertas Zirk. Meną jis jau mėgo savo gimtojoje Estijoje, kur gimė prieš 74 metus, Tartu valstijoje. Vedęs Lidiją Zirk, turi sūnų inž. Renato ir du anūkus.

Vietos estų kolonijoje jis pasižymėjo Imigrantų parodose, papuošdamas estų stendą savo nemažo dydžio paveikslais. Jau nuo 1970 metų jis kiekvienų metų parodose davė savo kūrinių Šiaurės Europos motyvais. Ar tai Talino miesto bokštai, ar berželių miškas, ar mergaitė su kraičio skrynia — visur matosi Estijos dvasia. Šiais metais ruošia naują kūrinių, kuriame, šalia esto imigrantų, parodys ir Brazilijos aplinką. São Paulyje jis mokėsi meno Escola Panamericana de Arte.

Išgirdęs apie konkursą šv. Kazimiero paveikslui nupiešti, spontaniškai ėmėsi iniciatyvos. "Tris kart perskaičiau SÃO CASIMIRO biografiją ir kitur ieškojau duomenų" — pasakoja menininkas; "tačiau daugiau negu biografijoje niekur nieko neradau". Ir sukūrė šv. Kazimiero biografinę "kompoziciją".

PABRANGO ML PRENUMERATA

Viskam kasdien brangstant, ir ML yra priversta pakelti savo kainą. Taigi dabar

- prenumerata: Cr.20.000
- Garbės leidėjas : Cr.50.000
- Garbės prenumerata: Cr.30.000
- atskiras numeris: Cr. 500

Dra. HELGA HERING

MÉDICA — GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 — B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

FÁBRICA DE GUARDA — CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 · V. Prudente · Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

MŪSŲ ŽINIOS

MUZIEJAUS IR ARCHYVO KOMISIJOS BAZARAS

Lietuvių Imigrantų paminklo užbaigimui šios Komisijos surengtas bazaras ir arbatėlė, pereiną sekma dienį, Sąjungos-Aliança salėje, susilaukė nemažą skaičių tautiečių.

Į Komisijos kasą įplaukė Cr\$. 1.199.200 gauta už fantų pardavimą ir bingo lošimą ir Cr\$.105.700, bufeto ir gėrimo pelnas. Iš viso Cr\$.1.304.900. Komisija dėkoja visiems kurie apsilankė ir parėmė lėšų sutelkimą ir visiems ir visoms parengimo talkininkams ir talkininkėms.

LĒŠŲ VAJUS

Lėšų vaju žengia su pasisekimu. Dar sekantys tautiečiai prisidėjo prie šio kilnaus Komisijos užsimojimo. Jiems pareiškiam lietuvišką AČIŪ. Šis paminklas yra mūsų Brazilijos lietuvių kolonijos pasididžiavimas, lietuvių garbei ir tėvynės labui. Tikimės kad ir daugiau tautiečių nedels, paremdami kuo skubiau mūsų iniciatyvą.

Štai šios savaitės aukotojų sąrašas:

Kęstutis Draugelis	Cr\$.30.000,00
Helena ir Alfonsas Draugelis	Cr\$.50.000,00
Marija ir Juozas Čiuvinskas	Cr\$.50.000,00
Angelina Dulinskas	Cr\$.50.000,00
Volungės Choras	Cr\$.30.000,00

Aldona Valavičienė
Komisijos Pirmininkė

Vera Tatarūnienė
Iždininkė

LIETUVIŠKA KALĒDŲ EGLUTĖ

Netoli šv. Juozapo bažnyčios, kitoj pusėj aikštelės, yra zeliniečiams gerai pažįstamas bankas – UNIBANCO. Čia daug lietuvių laiko savo santaupas. Šiomet banke buvo įrengta lietuviškais šiaudinukais papuošta kalėdinė eglutė. Visas papuošimas yra iš baltų, gražiai atrodančių šiaudinukų.

Sumanymas banke turėti lietuvišką eglutę buvo Viktoro Tatarūno, kuris norėjo supažindinti ban-

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAS

B. L. S. A. J. U. N. G. A – A. L. I. A. N. Ç. A
(100.000 kruzeirų)

Aukotojams-rémėjams gili padėka ir geriausi linkėjimai
ML redakcija ir administracija

ko lankytojus su turtingais lietuvių liaudies meno papročiais. Aišku, šiaudinukų paruošimas duoda daug darbo, bet lietuviška talka ir čia nugalėjo sunkumus. Tarp kitų dirbo Ona Rutkauskienė, Julija Klimaraitytė Likavičienė ir Ana Paula Tatarūnaitė, kuri pasikui su mama Angelina eglutę ir papuošė.

Sveikiname Viktorą Tatarūną už gražų darbą. Dabar telieka laukti atgarsių. Tikimės, kad jie pasieks ir ML-vos redakciją.

JONO ŠEPETAUSKO GIMTADIENIS

Kai kas senstant nori pamiršti savo amžių, tai ir gimtadienius. Kiti visgi nepamiršta, taigi pas Joną ir Anelę Šepetauskus praeitą sekmadienį suvažiavo giminės ir daug draugų šiai gražiai dienai atšvesti. Jonas džiaugėsi, kad daug kas jį dar prisimena, jei ne aplankant asmeniškai, tai bent telefonu pasveikinant.

Mielam sukaktuvininkui linkime daug laimės ir geros sveikatos.

AKADEMINIAI PIETŪS

Brazilijos Vaikų ir Jaunimo Literatūros Akademija gruodžio 5 rengia, kartu su São Paulo Istorijos Akademija, pietus Terraço Italia restorane, kur numatyti du akademiniai įvykiai:

– rašytojas Henrique Lošinskas Alves oficialiai užims efektyvią vietą ("ketvirtą kėdę") Brazilijos Vaikų ir Jaunimo Literatūros Akademijoje,

– prof. Tito Livio Ferreira ir istorikas Manoel Rodrigues Ferreira bus priimti tos pačios akademijos garbės nariais.

ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS NARIŲ SUSIRINKIMAS IR VALDYBOS RINKIMAI

L.K. Šv. Juozapo Bendruomenės Narių susirinkimas šaukiamas šių metų gruodžio mėnesio 16 dieną, 15 valandą, Jaunimo namuose.

Programoje Naujos Valdybos rinkimai. Visi prašomi iš anksto pagalvoti, ką rinksime į naują Valdybą.

Susirinkime bus galima užsimekėti nario mokesčių.

Valdybos nutarimu, nariai atsilikę su mokesčiu vėl bus laikomi nariais, jei susirinkime sumokės Cr\$.5.000,00 už visą atsilikusį laiką.

Visi nariai prašomi dalyvauti.

SĄRAŠAS KANDIDATŲ Į LIETUVIŲ KATALIKŲ ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS VALDYBĄ 1985-6tųjų metų kadencijai.

Pirmininkas - Kun. J. Šeškevičius
Vice-Pirmininkas - Vytautas Tumas
I.Sekretorius - Vytautas Bacevičius
II.Sekret. Aldona Černiauskaitė
Fernandes

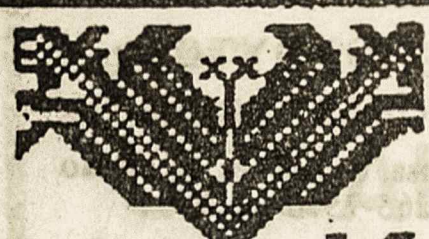
I.Kasininkas - adv. Pijus Butrimavičius

II.Kasininkas - Vera Petrokienė
Turto globėjas - Jonas Jodelis
Nariai: Prel. Pijus Ragažinskas
Vincas Banys

Sąrašą pasiūlė senoji valdyba. Jei nebus pasiūlyta daugiau sąrašų, tai bus balsuojama už sąrašą arba prieš.

Kun. J. Šeškevičius
Pirmininkas

Aldona Černiauskaitė Fernandes
Sekretorė

PIRKITE LIETUVIŠKUS KALĒDINIUS SVEIKINIMUS

